

POVĚTROŇ

Královéhradecký astronomický časopis

číslo 5/2006
ročník 14

hvězdárny, tím pronikl až do duše. Přijďte se k nám podívat! Nedokážeme sice přijet na scénu na kole, nenasazujeme si při přednášce o Saturnu na hlavu prstenec, neservirujeme návštěvníkům uprostřed filmu o sluneční soustavě svíčkou, kterou si neobjednali, nepřepadáváme diváky s vlastnoručně vyrobenou maketou pušky a náviekem na boty na hlavě, ale díky nákaze Pepíkem se ani na našich přednáškách nudit nebudete.

Pepík byl i vášnivý cyklista. Kdyby po otci nezdědil Trabantu, nikdy by asi jiný dopravní prostředek než kolo nepoužil. Na kole jezdil i po Švédsku a v roce 1999 se na něm vypravil za úplným zatměním Slunce do Rakouska. Regionální televizní studio dokonce natočilo reportáž o tom, kterak královéhradecký astronom Josef Bartoška odjíždí za zatměním Slunce na kole se třemi brzdovými okruhy a raketovým pohonem. Mapu si pro jistotu namaloval na tričko. Pepík se stal jednou z fundamentálních postav Ebicyklu. Prostřednictvím cyklistické jízdy od hvězdárny ku hvězdárně šířil radost a dobrou náladu po celých Čechách, Moravě i Slovensku. Na Česko-Slovenském pomezí se ptal na cestu přes kopce s mapou Evropy, kterou vystříhl z levého horního rohu mapy Asie, na kolonádě v Mariánských Lázních, převlečen za kněze, vybíral na obnovu kláštera v Teplé, kterému vybrané peníze skutečně odevzdal, a jako kouzelník Žito s sebou stovky kilometrů vezl v obřím kufru na nosíci kola osmikilogramový kouzelnický plášť a další nezbytné pomůcky, jen kvůli jedinému výstupu při návštěvě zámku, na kterou ale díky němu účastníci exkurze ani průvodkyně do smrti nezapomenou. Kvůli kouzelnické výbavě už v kufru neměl místo na karimatku a spacák. Svě zavazadlo si zásadně vozil s sebou, nikdy si je nenechal naložit do doprovodného vozídku.

Takový byl po celý svůj život. Vždy pomáhal druhým, někdy svou pomocí tučil i přes odpor jejího příjemce. Nikdy od nikoho pomoc nežádal a všechny problémy zvládal vlastními silami. Až po letech jsem pochopil, že neutuchající humor je pro Pepíka i lékem na vlastní bolest. Zdravotní problémy, které se před pár lety přihlášily, byly nad jeho vlastní síly. Těžko se smířoval s tím, že bolesti kloubů nevytlačí tím, že si v dubnu zaplave v ledové vodě Opatovického rybníka. Choroba se nelekla a sama neutekla. Ačkoli mu všichni z jeho okolí nabízeli pomoc, nestál o ni a lékařskou péči přijímal s viditelnou nevolí. Do poslední chvíle se držel ebicyklistického hesla není kopce, který by ebicyklista nevyšlapal, ale ten poslední kopec byl příliš vysoký. K vrcholu zbyval jen kousek. Pepík jej ale zdolat nedokázal. Zemřel 15. října 2006 ve věku 56 let. Bude nám po něm chybět víc než jeho kolo ve stojanu před hvězdárnou.

[1] VESELÝ, J. *Vzpomínka na Josefa Bartoška* [online]. [cit. 2006-10-30]. (<http://www.astro.cz/clanek/2563/>)

